

Ludwik A. Kamiński

Miłosławice, gm. Milicz, woj. wrocławskie

Informator Archeologiczny : badania 12, 64-65

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Broniewskiej. Finansowała Katedra Archeologii UAM. Pierwszy sezon badań. Osada kultury ceramiki wstęgowej rytej /faza nutowa/. Cmentarzysko kultury iwieńskiej/.

Badania posiadały charakter sondażowo-rozpoznawczy. Sondáže założono w miejscu rejestracji fragmentów ceramiki na powierzchni stanowiska. Odkryto materiały kultury ceramiki wstęgowej rytej ulegające intensywnej dewastacji począwszy od połowy XIX w., gdy teren ten dostarczał gliny dla miejscowej cegielni. Wyeksplorowano najbardziej zagrożoną część stanowiska.

Zarejestrowano 3 obiekty: 1/I, 1/III i 2/III. Dwa pierwsze należą do kultury ceramiki wstęgowej rytej: półziemianka i system glinianek, trzeci do kultury iwieńskiej: grób szkieletowy. Wszystkie obiekty są silnie zniszczone. W obrębie obiektów starszych zarejestrowano wyjątkowo bogaty zestaw materiałów archeozoologicznych, ceramicznych oraz bardzo zróżnicowany zestaw narzędzi kościanych nie znajdujących analogii w kujawskich źródłach tej kultury. Istnieją pewne przesłanki dla dopatrywania się niejednoczesności półziemianki i glinianek, które generalnie odpowiadają fazom III-IV w systemie B. Soudskiego. Grób iwieński reprezentuje płodową formę pochówku, nisko wyposażonego /jedno naczynie/, stąd też istnieją trudności w ustaleniu szczegółowej chronologii.

Badania stanowiska należy kontynuować.

MIŁOŚLAWICE, gm. Milicz
woj. wrocławskie

Wojewódzki Ośrodek
Archeologiczno-Konser-
watorski
we Wrocławiu

Badania prowadził Ludwik A. Kamiński. Finansował WOAK we Wrocławiu. Czwarty sezon badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej z IV-V okresu epoki brązu i okresu halczackiego.

W wykopie o powierzchni 185 m² odkryto 72 obiekty nieruchome, w tym 65 grobów i 7 skupisk kamieni.

Na całej powierzchni wykopu odkryto bruki kamieni polnych, które w niektórych miejscach przetrwały w nienaruszonym układzie. Bruki przykrywały groby, które zwykle posiadały także boczne obstawy z kamieni, luźnie i częściowo ogradzające naczynia. Wyjątkowo wystąpiły zabezpieczenia boczne grobów, ułożone ściśle i na całym obwodzie w formie skrzyni. Groby zalegały w czystym piasku, z wyjątkiem 6, w których stwierdzono jamy wypełnione pozostałościami stosu ciepłego.

Groby zawierały pochówki ciałopalne i popielnicowe. Wyposażenie zdecydowanej większości grobów składało się wyłącznie z naczyń glinianych, tylko w kilku grobach wystąpiły przedmioty metalowe. Na uwagę zasługują 2 groby /132, 156/. W pierwszym odkryto tulejkowatą siekierkę, dłuto i kółko z żelaza, a w drugim - żelazną szpilę z łabędzią szyjką i tarczowatą główką, wyłożoną blaszką z brązu i pierścionek o końcach skręconych w spiralne tarczki, wykonany także z brązu.

Zbadane groby datowane są na V okres epoki brązu i fazę C okresu halztackiego.

Zabytki i dokumentację złożono w archiwum WOAK-u we Wrocławiu.

NIECHMIRÓW, gm. Burzenin
woj. sieradzkie
Stanowisko 2

Muzeum Okręgowe
w Sieradzu

Badania prowadziła mgr Anna Kufel-Dzierżowska oraz Zofia i Marek Urbańscy. Finansował WKZ w Sieradzu. Ósmy sezon badań. Cmentarzysko wielokulturowe /od III okresu epoki brązu do okresu rzymskiego włącznie/.

Stanowisko nr 2 w Niechmirowie położone jest na lewym brzegu Oleńnicy, w pobliżu granicy Małej Wsi, gm. Konopnica, około 500 m na południowy-zachód od mostu. Jest to cmentarzysko ciałopalne datowane dotąd na IV-V okres epoki brązu. W 1977 r., w czasie badań sondażowych, około 200 m na północny wschód od jego centrum natrafiono na 7 grobów ciałopalnych /w tym 6 jamowych/, datowanych na II-I w. p. n. e. Groby znajdowały się na terenie gruntów należących do Małej Wsi. Stanowisko zostało oznaczone numerem 5. Celem tegorocznych badań było sprawdzenie zasięgu obydwu cmentarzysk.

Założono 5 wykopów o łącznej powierzchni 350 m² na linii łączącej obydwie cmentarzyska. We wszystkich wykopach natrafiono na groby ciałopalne z różnych okresów. Ogółem do tej pory odsłonięto na obydwu stanowiskach 311 grobów.

W wykopie XXI pod grobami popielnicowymi z przełomu epoki brązu i okresu halztackiego natrafiono na groby, które można datować na III okres epoki brązu. Do najbardziej interesujących obiektów z tego okresu należy grób 284, gdzie funkcję popielnicy pełnił tulipanowaty garnek z taśmowatym uchem i powierzchnią pionowo obmazywaną palcami. W grobie 290 znajdowało się naczynie tulipanowate uszkodzone z jednej strony /brak około połowy brzuśca i prawie całego wylewu/. Garnek leżał na boku, stroną najlepiej zachowaną do góry. Znajdowała się w nim niewielka ilość dość grubych, przepalonych kości. Na nich położono niewielki kubek o powierzchni obmazywanej palcami, wypełniony kośćmi.